

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 110/2016
10.02.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милунке Цветковић, Горана Чавлине, Зорана Таталовића и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.А., због кривичног дела ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката П.С., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу 10 К бр.960/14 од 03.04.2015. године и Вишег суда у Нишу Кж1 бр.496/15 од 27.10.2015. године, у седници већа одржаној дана 10. фебруара 2016. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.А. – адвоката П.С., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу 10 К бр.960/14 од 03.04.2015. године и Вишег суда у Нишу Кж1 бр.496/15 од 27.10.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу 10 К бр.960/14 од 03.04.2015. године окривљени М.А., оглашен је кривим због извршења кривичног дела ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од 4 месеца, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 19.02.2012. године до 02.03.2012. године.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да на име судског паушала, у корист буџетских средстава суда, плати износ од 3.000,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 бр.496/15 од 27.10.2015. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног М.А. – адвоката П.С., а пресуда Основног суда у Нишу 10 К бр.960/14 од 03.04.2015. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног М.А. – адвокат П.С., због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1. ЗКП (коју погрешно означава као повреду из члана 439. став 1. тачка 1. ЗКП), са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлуку или да укине другостепену пресуду и предмет врати другостепеном суду на поновни поступак и одлуку или да побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног М.А. ослободити од оптужбе за извршење кривичног дела из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, бранилац окривљеног М.А. у захтеву за заштиту законитости истиче да се у радњама окривљеног, због којих је оглашен кривим правноснажном пресудом, не стичу обележја предметног кривичног дела. С тим у вези, у захтеву се наводи да нужан елемент кривичног дела из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, поред саме радње која се огледа у увреди односно претњи, представља и последица те радње, и то у виду отежаног вршења послова одржавања јавног реда и мира, односно обављања послова безбедности, која је у конкретном случају изостала, обзиром да је службена радња оштећених полицајаца већ била окончана у моменту када је окривљени извршио радње описане у изреци пресуде. Надаље, у захтеву се истиче да изрека правноснажне пресуде не садржи прецизан опис службене радње коју су оштећени обављали критичном приликом, као ни начин на који су то чинили, нити садржи опис из кога би се прецизно могло утврдити када је службена радња започета, колико је трајала, у чему се састојала и на који начин их је окривљени ометао у томе, а због чега се у радњама окривљеног, према ставу браниоца, не стичу битни елементи кривичног дела, због којег је оглашен кривим.

Изложени наводи захтева се, међутим, по оцени овога суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Према изреци правноснажне пресуде, окривљени М.А. је критичном приликом на улазу број 3 спортске хале Ч. у Нишу, увредама и претњама ометао овлашћена службена лица – полицијске службенике ПУ Ниш у обављању послова безбедности и одржавању јавног реда и мира на тај начин што је, након што је видео да је полицијски службеници предузимају службене радње према окривљеном Н.П. и стављају му службене лисице, пришао полицијским

службеницима – оштећенима И.Р. и С.Д. и упутио им речи „Ј... вам матер, побићу вас, упалићу вас све“, због чега су полицијски службеници према окривљеном М.А. применили мере и померили окривљеног поред зида, након чега је окривљени поново оштећенима упутио речи „Пустите га п., ајде вежите мене п. једни, п. једне“, а затим и речи „Не ударај га везаног, м. један“, покушавајући да се приближи окривљеном Н.П. и оштећенима, у чему је спречен, а након чега је и приведен у ПУ Нишу до стране надлежних полицијских службеника.

Одредбом члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, прописано је да ко увреди, злостави, прети да ће напасти, покуша да нападне или на други начин омета овлашћено службено лице у обављању послова безбедности или одражавања јавног реда и мира – казниће се затвором од 6 месеци до 5 година.

Имајући у виду цитирану законску одредбу, те чињеницу да је изреком правноснажне пресуде утврђено којим радњама је окривљени М.А. ометао овлашћена службена лица – оштећене И.Р. и С.Д. у предузимању службене радње према окривљеном Н.П. (на тај начин што је пришао оштећенима и упутио им речи и претње описане у изреци), да изрека садржи и опис службене радње коју су окривљени обављали критичном приликом (лишење слободе и стављање службених лисица окривљеном Н.П.), те да је ова радња била у току и да није окончана у тренутку када је окривљени М.А. пришао оштећенима и упутио им речи описане у изреци, то по оцени овога суда у његовим радњама стоје сви објективни и субјективни елементи кривичног дела ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, због којег је правноснажном пресудом и оглашен кривим. Стога су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног оцењени неоснованим.

Из наведених разлога, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.А., одбијен је као неоснован.

Са свега изложеног, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.